

ud til Vælgernes direkte Afgørelse, selv om den er vedtaget af Rigsdagen med ikke ubetydeligt Flertal Dels findes der [i § 83] en særlig grundlovsmæssig *Sikring af de personlige Friheder*, som ogsaa i høj Grad er en Mindretalsbeskyttelse, endda imod et nok saa stort Flertal.« Derimod havde Flertallet afvist saadanne Former for Mindretalsbeskyttelse, der »blot vilde blive Spiren til nye Forfatningskonflikter af den hidtil kendte Art«.

Største Delen af Flertallets Bemærkninger i Betænkningen angaaende *Enkeltheder*, hvorom man stillede Ændringsforslag, er omtalt i det foregaaende ved Gengivelsen af Grundlovsforslagets Indhold. Ogsaa om forskellige Enkeltheder, hvorom Flertallet *ikke* foreslog Ændringer, udtalte det sig i Betænkningen i Anledning af Drøftelser, der havde været ført i Udvalget.

Med Hensyn til det af Valdemar Thomsen (F. F.) rejste Krav om *Anklagemyndighedens Uafhængighed* var det Flertallets Opfattelse, at Gennemførelsen af en fuldstændig Uafhængighed vilde skabe en fjerde Samfundsmagt ved Siden af den lovgivende, udøvende og dømmende. »Herom vil der naturligvis ikke kunne være Tale, da Anklagemyndigheden i hvert Fald maa sortere under Statsraadet og allerede dermed have en vis Tilknytning til Regeringsmagten.« Men selv om man tænkte sig denne Tilknytning saa svag, at den kun var af formel Natur, vilde man stilles over for en anden Vanskelighed, idet hele denne Del af Retsshaandhævelsen dermed vilde falde uden for ethvert parlamentarisk Ansvar. »Følgen vilde blive, at Anklagemyndighedens Omraade helt vilde undrages Rigsdagens Kontrolret.« Flertallet havde herefter ikke ment at kunne tilraade forfatningsmæssige Ændringer paa dette Punkt.

Et andet Spørgsmaal drejede sig om, hvorvidt det vilde være rigtigt, naar Den Forenede Rigsdag rejser *Rigsretssagen*, saa at lade *Rigsretsdommerne* udtage af den samme Forsamling. Flertallet erkendte, at en hidtil bestaaende Sondring vilde falde bort, men ansaa dog denne Sondring for mere formel end reel og saa derfor ikke nogen Nødvendighed for at unddrage Den Forenede Rigsdag Valget af Rigsretsdommere. (Om tilsvarende Synspunkter under Behandlingen af Rigsretsloven se A. Nr. 73).

Flertallet havde endvidere drøftet, om det ikke vilde være rigtigt at give § 15, Pkt. 2, der er enslydende med den nugældende § 15, Pkt. 2, og som omhandler de Tilfælde, hvor *Kongen ikke fører Forsæde i Statsraadet*, den Skikkelse, den havde i Grundloven af 1866. Statsministeren fastholdt imidlertid Ønskeligheden af, at man bibeholdt Bestemmelsen i dens nuværende Affattelse. I Praksis træder den, der under